అడ్డా

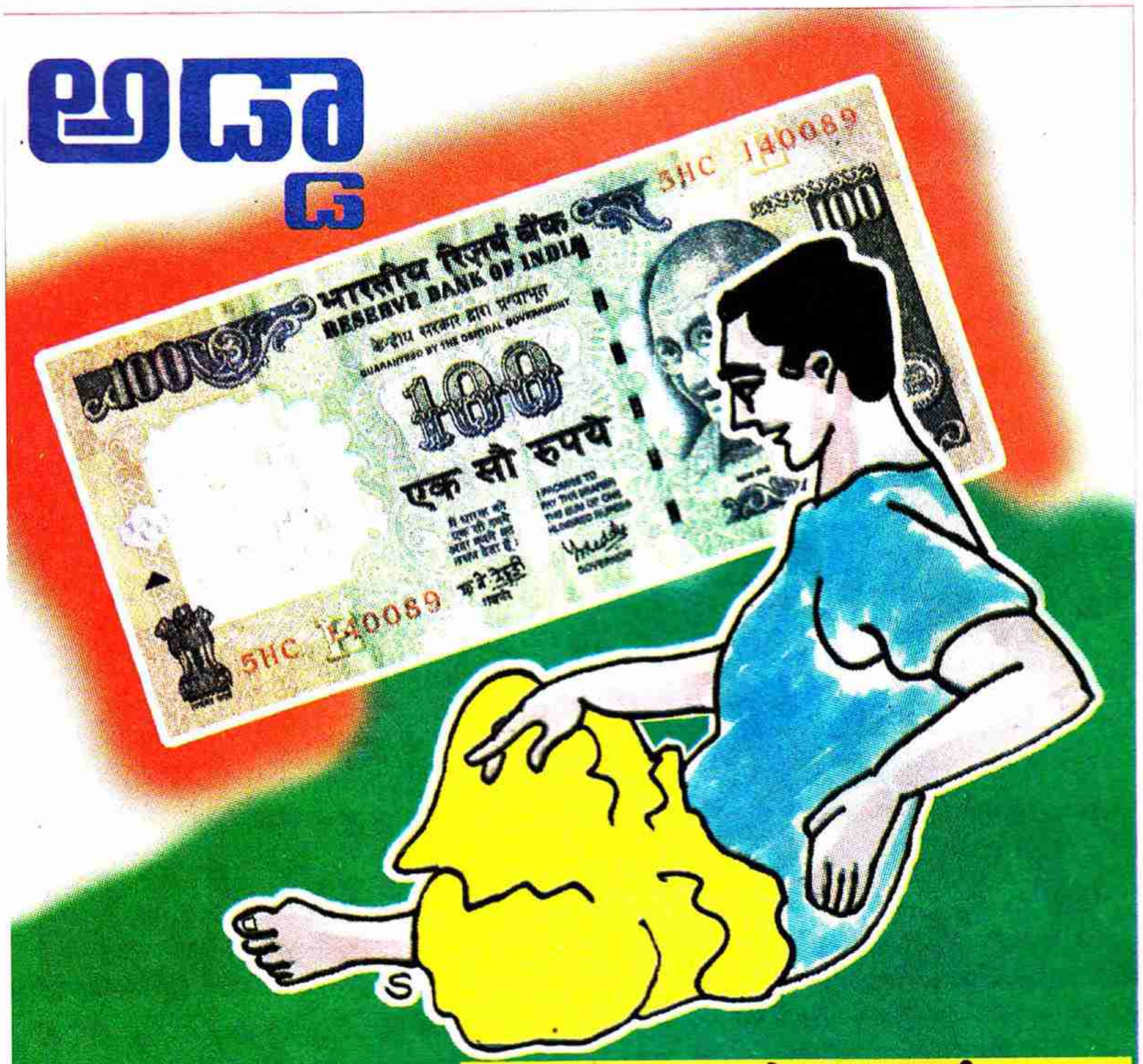

- కొలనుపాక మురళీధరరావు

మార్గశిర పుష్య మాసాలలో చలి కొంచెం ఎక్కువగానే వుంటుంది. దాన్ని భరించాలనుకుంటే వేడి వేడిగా గొంతులో జారబోసుకోవాలని వుంటుంది. అసలే రెక్కాడితే గాని డొక్కాడని రోజులు. మారాజులంటే చలి బారినుండి ఏ బారులోకో దూరుతారు. మరి మాబోటి వాళ్ళకు సారా పొట్లాలేగతి. ఈమధ్య కల్తీ సరుకొస్తుందంట. కక్కుర్తి పడితే అసలు శాల్తీ గల్లంతైతది. రేపైన పొద్దుగల్ల అడ్డమీదకి పోవాలె ఏ మేస్త్రీకైన మస్కాకొట్టి వారం పని దొరకేటట్టు చూసుకోవాలి అని స్వగతంలోనే నిద్రలోకి జారాడు పోశయ్య. పల్లెనుండి బతకటాన్కి బస్తీకొచ్చిండ్రు పోశయ్య, యాదయ్య, రోశయ్యలు. ఊర్లో నుండి తరుముకొస్తుంది కరువు. వయసులోనున్న పోరగాళ్ళు పొల్లలు బస్తీల అడ్డమీది ఆశతో వూళ్ళు వదులుతున్నారు. కారాశపెట్టు మా వూరి లతీఫ్ మేస్త్రీ. అరె పోరగాడా ఈడ వుండి ఏంచేస్తావు నాతో రా ఏడనన్న పని ఇప్పిస్తా అనగానే మస్తాను సాబు, ఏసోబు లతీఫ్ ఎంబడి బస్తీకి వచ్చింద్రు.

తెల్లారినట్టుంది.. ఆదరాబాదరగా మొగం కడుక్కొని ఇంత చాయి తాగి ముసల్ది యిచ్చిన టిఫిన్‌బాక్స్ పట్టుకొని అడ్డామీదికి వచ్చేసరికి ఎనిమిదైంది. ఏం పోశన్నా బాగున్నావే పలకరించాడు రోశయ్య. ఏం బాగే. ఈడ కూడ పోటీ వుంది. మేస్త్రీకి కాకాపట్టాలె. వాడికిష్టమైనోడ్ని పనికి తీసుకెళ్తడు. నిరాశతో పోశయ్య తుండు చేతుల్లోకి మార్చుకుంటూ జవాబిచ్చాడు. ఏందో పోశన్నా. నీకోటి చెప్పనా నా అనుభవం... అడ్డా మీద కూలోళ్ళం మనం. మేస్త్రీ దయతలచాలి. వాడిచ్చిన కూలి తీసుకోవాలి. వాడు డెబ్బైఎనబై మాట్లాడి మన చేతుల్లో అరవై పెడ్తడు. ఇదేందన్నా అంటే అది అంతే. ఇష్టముంటే తీసుకో లేదంటే... మొగం అటు తిప్పుకుంటాడు. మరి ఆడోళ్ళకాడ ఏం చెబుతాడు అమాయకంగా అడిగిండు ఏసోబు. వరే, పిచ్చోడా పొల్లలకు ఒక రేటు, ఆడోల్లకో రేటు చెబుతాడు. ఆ యిషయాలు నీకెందుకురా. నీకిచ్చే కూలి నీవు చూసుకోరాదు. ఈమాత్రం పని దొరుకుతున్నందుకు సంతోషం అన్నాడు మారయ్య.

అడ్డ గడబిడగుంది. తొమ్మిది తొమ్మిదిన్నరవుతుంది. సైకిళ్ళ మీద కొందరు, ఆటోలనుండి దిగుతున్నవారు కొందరైతే తట్టలు, బుట్టలు, పారలు, గడ్డపారలు, ఇంకా కొందరు టిఫిన్ డబ్బాలతో చేరుకుంటున్నారు. మేస్త్రీలవైపు ఆశగా చూస్తున్నారు. బడుగు జీవులకు బతుకుబండికి బాట అడ్డ. ఒక్కసారి అడ్డలో నిలదొక్కుకుంటే ఆ పూట గడిచినట్టే. ఒక్కొక్క మేస్త్రీ వచ్చి తనవెంట కొందరిని పనికి తీసుకపోతుండు. మరి ఏళ్ళ దాటిపోతుంది. ఒక్కొక్కరే పోతుండ్రు. గుండెల్లో గుబులౌతుంది. మొగంతుడ్చుకొని అటుగిటు చూస్తుండు రాజయ్య.

రాజయ్య ఈమధ్యనే బస్తీకొచ్చిండు. రాజపేటలో ఒక ఎకరం చెల్క, అర ఎకరం పొలం వుంది. కాలాలు లేక చెరువు ఎండి, పొలాలు, పంటలు దెబ్బతిని, గుండె బేజారుతో పొట్టచేతపట్టుకొని బస్తీకొచ్చిండు. వచ్చిండు కాని ఇంకా ఎవరితో పరిచయం చేసుకోలేదు. ఇంతలో... ఏయ్, కూలికి వస్తావా అంటూ స్కూటర్‌మీద కూర్చొని అడిగాడు రాజయ్యను. వస్త అంటూ దగ్గరగా వచ్చాడు రాజయ్య. ఏం పనిచేస్తవ్ అని వచ్చిన వ్యక్తి ప్రశ్నించగా... ఏం పనిచేస్తే ఆ పనిచేస్త.

ఎంతియ్యాలి? మీకు తెల్వుగదాసార్. యాభై ఇస్తాను. ఇంటి ముందు మట్టిగడ్డ తవ్వి సాబుచెయ్యాలి అనగానే అదేం సార్. మొగోళ్ళకు రోజుకు డెబ్బై ఇస్తారుకదా మరి మీరేంది? అన్నాడు రాజయ్య నీ యిష్టమంటే రాలేకపోతే లేదు అన్నాడా వ్యక్తి.

అప్పటికే అడ్డా ఖాళీఅయింది. బెట్టుచేస్తే ఈ కూలి కూడా దొరకదనుకొని అరవై యివ్వండి అన్నాడు రాజయ్య. పని చూసి ఇస్తాలే. ఎనక కూర్చో అని స్కూటర్ వెనుక కూర్చుండబెట్టుకొని సందులు గొందులు తిరిగి ఓ యింటి ముందు ఆపిండు. స్కూటర్ దిగి, ఈ గడ్డ తవ్వి ఆడపోయి, ఆ తర్వాత సదనుచేసి నీళ్ళు చల్లు. ఆ ... తెల్సిందా అన్నాడు స్కూటరిస్టు. గడ్డపార, పార తట్ట ఇవ్వండి సారు పని మొదలుపెడ్తా అన్నాడు రాజయ్య. అదేంటి ఎనుకటికో మంగలాయన క్షౌరానికొచ్చి కత్తెర మరచాడంట. ఆ సామాన్లు నీవే తెచ్చుకో అన్నాడు ఇంటాయన. అదేంది సారూ... నేను తెచ్చుకోవాల్నా. నాకసలే ఊరుకొత్తా. నాకెవరిస్తారు. అని రాజయ్య అంటుండగానే, ఇంట్లోనుండి ఒకామె బయటికొచ్చి కూలోడితో నీకేందిరా, పదకొండవుతుంది. పని మొదలుపెట్టమను అంది. ఏందమ్మగోరు, మీరు సామాన్లు ఇప్పిస్తే నేను పనిచేస్త అన్నాడు రాజయ్య. బాగోతులాడేందుకు వచ్చినావ్. నక్రాల్ చేస్తున్నావ్ అంటు గదమాయించింది ఆ పెద్దమ్మ. ఇంట్లోనుండి మరొకామె వచ్చి అత్తయ్యా, వాడేదో పల్లెటూరి రకం ఉన్నట్టుంది. ఆ మూలనున్న సువ్వ ఇవ్వండి. మట్టి తవ్వి పోస్తాడు. కాళ్ళతోనో, చేతుల్తోనో సరిచేస్తాడు అంది. ఆమె బహుశా ఆ ఇంటి కోడలు కావచ్చు.

అప్పటికే సూర్యుడు నెత్తిమీదికొస్తుండు. తలకు తుండుగుడ్డ చుట్టుకొని మూలనున్న ఇనుప సువ్వ తీసుకొని గడ్డను తొవ్వడం మొదలుపెట్టిండు రాజయ్య. కడుపు నకనకలాడ్తుంది. గడ్డజూస్తే గుట్టలాగుంది. చేతులు తీపులు పుడ్తున్నాయి అనుకుంటూ సారూ, ఒక పది రూపాయలివ్వండి అన్నం తెచ్చుకోలేదు. చాయి తాగి వచ్చి మళ్ళీ మొదలెడతాను అని వినయంగా అడిగాడు రాజయ్య. గింత పని కాలేదు అప్పటినుండి ఏంచేస్తున్నవ్. కూలిదండగ, ఇట్లాచేస్తే పదిరోజులు పట్టేట్టుంది. రాజయ్య ఆ మాటలు వినిపించుకోలేదు. సారూ, ఒక పది రూపాయలివ్వండి. కడుపు కాలుతుంది. పొద్దుననంగ వచ్చిన అన్నం తెచ్చుకోలేదు అన్నాడు. ఏంటీ పది రూపాయలివ్వాలా, పని అయినంక పైసలు ఇస్త. అసలే నీవు

రాజయ్య ఈమధ్యనే బస్తీకొచ్చిండు. రాజపేటలో ఒక ఎకరం చెల్క, అర ఎకరం పొలం వుంది. కాలాలు లేక చెరువు ఎండి, పొలాలు, పంటలు దెబ్బతిని, గుండె బేజారుతో పొట్టచేతపట్టుకొని బస్తీకొచ్చిండు. వచ్చిండు కాని ఇంకా ఎవరితో పరిచయం చేసుకోలేదు.

★ మామిడి పట్ట, అర్జున, రేగు, నేరేడు పట్టలను సమంగా తీసుకుని ఆరు గ్రాముల చూర్ణాన్ని తేనెతో కలిపి దీనిని ఆవుపాలతో రోజుకు రెండుసార్లు సేవిస్తే రక్తాతిసారం తగ్గుతుంది.

అడ్డామీది కూలోడివి. నిన్నెవడు నమ్ముతాడు అన్నాడు ఇంటాయన. అదేం సారూ అట్లంటారు తిండికోసం కద పనిచేసేది. మీరిచ్చే రూపాయల్లో పట్టుకోండి అన్నాడు రాజయ్య. పోనీలేరా వాడేదో అడుగుతుండు కదా ఇచ్చెయ్ అని ఆ పెద్దామె ఆయనవద్ద సిఫారసుచేస్తే అప్పుడు గునుగుతూ పది రూపాయలు ఇచ్చిండు. సరే సార్ ఇప్పుడే వస్తా అంటూ మొగాన చెమటను తుడుచుకొని దగ్గరలోనే ఉన్న డబ్బా కొట్టులో డబల్ రొట్టె కొనుక్కొని తిని, చాయ్ తాగి మళ్ళీ పని మొదలుపెట్టిండు. సగం మట్టిగడ్డఅయిపోయింది. మట్టిని కాళ్ళతో చేతుల్తో సదునుచేసి బోరింగ్‌కాడినుండి నీళ్ళుతెచ్చి చల్లేసరికి ఆరు గంటలు కొట్టిన చప్పుడయింది. చీకట్లు ముసురుకుంటున్నాయ్. సార్ నే బోతా పైసలివ్వండి అడిగాడు రాజయ్య. ఇంకా పని అయిపోలేదుకదా. అది పూర్తిచేసిపో అన్నాడు యజమాని. మూడ్రోజులు పడ్తది సార్. గడ్డపార, పార లేదాయె, తట్టలేదాయె, పని కష్టంగుంది. ఇంటికిపోతా సార్ అన్నాడు రాజయ్య జేబులోంచి ముప్పై రూపాయలు తీసిచ్చిండు. అదేంది సారూ, ఇంకా ఇరవై వస్తయ్. రోజు కూలి అరవై గదా అన్నాడు రాజయ్య.

ఏందిరా, అన్నానికి పది రూపాయలు ఇచ్చిన గదా, నీవుచేసిన పనికి ఈ ముప్పై చాల్లే. కసురుకున్నాడా యజమాని. మీరు పెద్దోళ్ళు. మా పేదల కడుపుకొట్టకండి. ఇంకా పది రూపాయలు ఇప్పించండి సారు, చీకటి పడ్తుంది అన్నాడు రాజయ్య. పోరా, పదిలేవు ఐదులేవు ఇష్టముంటే తీసుకో లేకుంటే ఆడపడేయ్ అన్నాడు ఇంటి యజమాని. రాజయ్యకు ఒక్కసారి కోపం వచ్చింది. ఏందిసార్ నాకు వచ్చే డబ్బులు నా మొగాన కొట్టు బిచ్చమిస్తున్నారా, చేసిన కష్టాన్ని అడుగుతున్నా. అంతే ఒక్క పైస ఎక్కువ అడిగితే మీ చెప్పుతో కొట్టండి. అని గట్టిగా రాజయ్య అరిచేసరికి, ఏందీ రాజన్నా ఏమైంది? అంటూ ఇండ్లకుపోతున్న తెలిసిన కూలోళ్ళు అడిగేసరికి జరిగిందంతా చెప్పిండు రాజయ్య.

మా కూలోళ్ళ నోళ్ళు కొడ్తే మీకేం ఒరుగుతుంది సారూ. చేసిన కష్టం అడుగుతుండగదా. ఎంతకు మాట్లాడిండ్రో అంతే ఇవ్వండి. రోజుకు కూలి మనిషికి డెబ్బై రూపాయలు. అంతకన్న ఎక్కువ అడిగినావా రాజిగా, అని ఒక పెద్ద కూలతను అడిగాడు. అదేంలేదన్నా ఏబైకి ఒప్పుకున్న. అన్నం తింటనంటే పదిచ్చిండు మీద నలబై ఇయ్యమంటే, ముప్పై చేతిలో పెట్టి ఇష్టముంటే తీసుకో లేదంటే ఆడ పడేసి పొమ్మంటున్నాడు అన్నాడు రాజయ్య. సారూ, వాడు డెబ్బై అడుగలేదుకదా. చీకటి పడుతుంది ఓ పదివ్వండి మీరు మాట్లాడుకున్న ఏబై అవుతుంది. మా వాడికి ఇంకా ఇరవై నష్టం. అని పెద్ద కూలీ మాట్లాడుతుండగానే, అప్పటికే చుట్టుపక్కలోళ్ళు చేరిన్రు. స్కూటరాయనతో దెబ్బలాటకు దిగిండ్రు. అరే సూర్యం ఒకసారి లోపలికొచ్చిపో అని కేకేసింది పెద్దమ్మగారు. ఏం చెప్పిందో ఏమోగాని మొగం గట్లాపెట్టుకొని పది రూపాయలు ఇసిరేసిండు. ఏందీ సార్ మేము బిచ్చగాండ్లమా, కష్టం చేయించుకొని కూలి ఇవ్వకుండ డబ్బులు ఇసిరికొడ్తారు. నీయమ్మ... ఈ పెద్దోళ్ళంతా అంతేరా. పదండి వచ్చిందేదో వచ్చింది మనమంతా కట్టుగల్సివుంటే ఈ బడా సాబులు ఏం చేయరు. అడ్డామీద రేపు మాట్లాడుకుందాం పదండి అంటూ వెళ్లారు.

అన్నా! రాజన్నను మన మేస్త్రీకి కలుపుదాం మనతో బాటే ఉంటడు. ఏదో ఆయనతో మాట్లాడి ఆయనకిచ్చే మామూలు ఇస్తే సరిపోద్దికదా. వారం పదిరోజులు గడిచాయి. గప్పుడో గిప్పుడో పని దొరుకుతూంది రాజయ్యకు.

ఏందిరో రాజయ్యా దిగాలుగ ఉన్నవు దుర్గయ్య అడిగిండు.

ఏం లేదన్నా పది రోజుల కింద రామంతాపూర్ అడ్డామీదికిపోయిన ఆడ నసీరు మేస్త్రీ నన్నో కంపెనీకు తీసుకుపోయిండు ఆడ ఏవో పరీచ్చచేసి బల్లమీద పడుకోబెట్టి కళ్ళుమూసుకోమన్నరు చేతిలో బంతి పెట్టి అరగంట తరువాత కళ్ళుతెరవమన్నారు. నాకు సూదిమందు ఎక్కించినట్టుంది. అరగంట తరువాత కళ్ళుతెరిచిన అప్పుడు నా చేతిలో రెండు అరటిపళ్ళు పెట్టి తినమని నసీరు మేస్త్రీతో ఏదో గుసగుసగా నాకేసి చూస్తు చెప్పినాడు. నూటాయాభై రూపాయలిచ్చిండ్రు. మళ్ళీ వారానికి రమ్మన్నారు. ఊపిరి తీసుకోకుండా చెప్పిండు రాజయ్య.

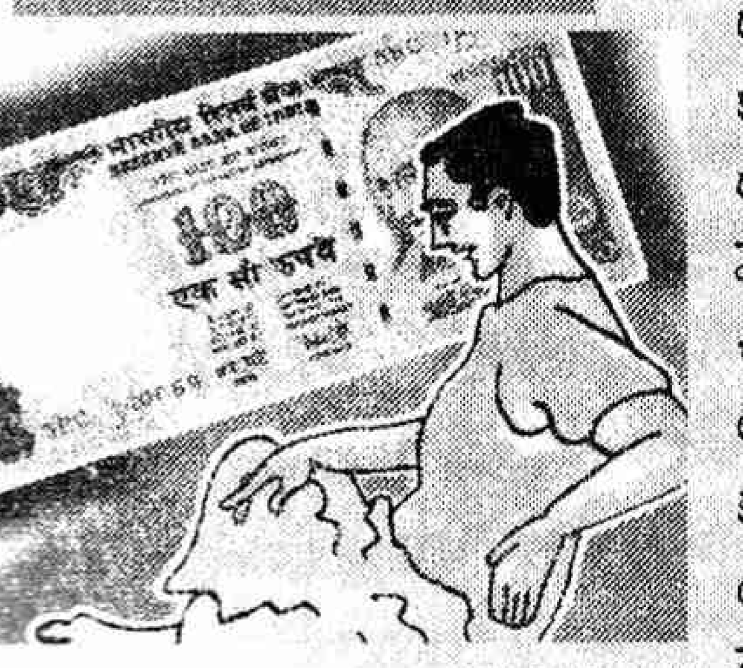

రాజయ్యకు ఏం సమజ్‌కాలేదు. నూటయాభై రూపాయలకేసి చూస్తు కూర్చున్నాడు. నసీరు సర పదే పదే రూపాయలకేసి చూస్తున్న రాజయ్యతో పోదాం పద. ఈరోజు పనికి పోకుంట మాయె. రేపొద్దున నీ అడ్డా మీదికి నీవు పో నేను మళ్ళీ వారంరోజుల తరువాత కబురు చేస్తా అప్పుడేడికేరా అన్నాడు నసీరు మేస్త్రీ. కొన్నిరోజులదాకా ధోకా వుండదు.

దుర్గయ్యకు అనుమానం కల్గింది. రామంతాపురం కంపెనోళ్ళు దొంగతనంగ రక్తం తీసుకుంటున్నారని పుకార్లు వస్తున్నాయి. మరి రాజయ్య సంగతి చూస్తుంటే నిజమే అనిపిస్తుంది. నసీరు దొంగ అమాయకులను ఆడికి తీసుకుపోయి రక్తం యిప్పించి తన కమీశను ఆ కంపెనోళ్ళదగ్గర నుండి తీసుకుంటున్నారంట. ఎంత మోసం ఎంత దగా. ఇంతలో ఇది విన్నవా దుర్గయ తాత రామంతాపురంలోని కంపెనీ మీద పోలీసు దాడిచేసి రక్తం తీసుకున్న సీసాలు పట్టుకపోత్రుంట. పేపర్లో వచ్చింది.

రాజయ్యకు అంత మాయ మాయగా ఉంది. 'బంతి పెట్టి బంతిని నొక్కిపట్టుకో కళ్ళుతెరవకు మేం చెప్పినప్పుడు మాత్రమే కళ్ళు తెరువాలి'. సరే పది నిమిశాలు గడిచినట్టుంది కళ్ళు తెరువాలా అంటూ నాకేదౌతూంది. సూదిమందు యిచ్చినట్టుగ వుంది. అవును సూదిమందు యిస్తున్నాం. ముందుముందు నీకు జబ్బులు రాకుండా సమ్మా యిస్తున్నట్టూ నసిగాడు. తెల్లకోటు వేసుకున్న సార్.

అర గంట లోపల రెండు బాటిల్స్ బ్లడ్ తీసుకున్నం ఇక చాలులే. ప్రక్కన నిలుచున్న సార్ అన్నాడు. ఇంతలో ఆ రెండు బ్లడ్ బాటిల్స్ తీసి ఎక్కడదక్కడ సర్దారు.

ఇంక కళ్ళు తెరువు. కూర్చో ఈ రెండు అరటి పళ్ళు తిని కాసేపు ఆ బల్లమీద కూర్చో కాసేపటికి నసీరు మేస్త్రీ వచ్చి ఏంది రాజన్న ఏమన్నా చెప్పారా సార్.

తెల్లకోటు వేసుకున్న తను నసీరును పక్కకు పిలిచి ఏదో గుసగుసగా చెప్పిండు. ఏందే మేస్త్రీ నాకేమైన అయిందా గాబరాగా అడిగాడు రాజయ్య ఏం లేదు రాజన్న మరొక వారంరోజుల తరువాత రమ్మన్నాడు. ఈ నూటయాభై రూపాయలు నీకివ్వమన్నాడు. ఈ గోలీలు వాడమన్నడు పనికి పోవచ్చంట.

రాజయ్యకు ఏం సమజ్‌కాలేదు. నూటయాభై రూపాయలకేసి చూస్తు కూర్చున్నాడు. నసీరు సర పదే పదే రూపాయలకేసి చూస్తున్న రాజయ్యతో పోదాం పద. ఈరోజు పనికి పోకుంట మాయె. రేపొద్దున నీ అడ్డా మీదికి నీవు పో నేను మళ్ళీ వారంరోజుల తరువాత కబురు చేస్తా అప్పుడేడికేరా అన్నాడు నసీరు మేస్త్రీ. కొన్ని రోజులదాకా ధోకా వుండదు. 'ఏవంటావన్నా'అని మల్లేశ్ దుర్గయ్యను అడిగాడు. వెంకన్న మేస్త్రీతో మాట్లాడుతా పదండి ఆకలవుతూంది.

మర్నాడు హడావిడిగా రాజయ్యా, రాజయ్యా రామంతాపురం అడ్డా మీదికి పోదాం అంటూ వచ్చాడు ఏసోబు. ఏందంట ఆడ ఏముంటది? నీకెందుకు జర ముందుగల్ల పోదాం నాకు నసీరు మేస్త్రీ రమన్నాడు నావెంట ఇంకెవరినైనా తెమ్మన్నాడు నాకు నీ యాదికొచ్చినవు అందుకే ఈడికి వచ్చిన పద పద అంటూ రాజయ్యను తీసుకొని రామాంతాపురం అడ్డా మీదికి పోయిండ్రు. ఇప్పుడా రావడం నీకొరకు చూస్తున్నా ఇంకొకాయన్ను తెచ్చినట్టుందే అంటూ రాజయ్యకేసి చూడసాగాడు నజీర్ మేస్త్రీ. మావూరోడే అందుకే తోలుకొచ్చిన సరే కంపెనీకి పోదాం పద అంటూ నసీరు మేస్త్రీ కంపెనీకి తీసుకపోయిండు. ఆడ కంపెనీ సార్ రాజయ్యను కిందికి పైకి చూసి నీవెప్పుడైనా దవాఖానాకు పోయినవా అడిగాడు లేదు సార్.

అయితే ఈతని రక్తపరీక్ష చేయించి బ్లడ్ గ్రూప్ ప్రకారం కలెక్ట్ చేసుకోండి. ఇంగ్లీషులో పక్కన ఉన్నాయనకు చెప్పాడు. ఏందన్నా నాకు తెలియడం లేదు. అమాయకంగ అడిగాడు రాజయ్య.

ఏం లేదు తమ్మీ నీవు పనికి వస్తావో లేదో అని పరీక్ష చేస్తరు ఈడ. ఆ తరువాత మంచి మందులిస్తరుగదా సార్ అన్నాడు అక్కడ ఉన్న చప్రాసి.

అయోమయంగా చూస్తున్నంతలో రాజయ్యను లోపలికి తీసుకెళ్ళి రక్తపరీక్ష చేసి నవ్వుముఖాలతో ఒకరొకరు చూసుకున్నరు తెల్లకోట్లు వేసుకున్నారు. రాజయ్యను మంచంమీద పడుకోబెట్టి చేతిలో నీవేం పరేశానుగాకు రాజన్నా పట్నం సంగతి నీకు తెలియదు. ఇక్కడ మనిశులతో, మనిశి అంగాంగాలతో రక్తంలో మనుశులు బేరం చేస్తారు. శవాలంతో బేరం కూడా చెస్తారు కొందరు. మరికొందరు శవాలపైన కప్పిగుడ్డలు ఐసుగడ్డలను కూడా అమ్ముకుంటారు. ఇది బస్తీ బయ్యా అన్నాడు ఏశోబు ఇంకా నయం నీ కిడ్నీ తీసుకోలేదు. ఓ నాయినో నేను తేలీక పట్నం వచ్చిన. ఏదో బతుకుదామని వచ్చిన పట్నంలో యింత మోసం జరుగుద్ది అని తెలిదాయె. మా పల్లెనే నయం నమ్ముకున్న వాళ్ళకు కనీసం గంజి నీళ్ళుఅయినా దొరుకతై. ఏం లేకున్నా అడవిలో ఎండుకట్టెలు అమ్ముకొని బతుకొచ్చు. ఈ బస్తీ అడ్డా బతుకునాకొద్దు. మా పల్లెకపోతా నాపల్లె తల్లి ఒడిలో నేల తల్లిని నమ్ముకొని కలోగంజో తాగుతా గాని ఈ బతుకు నాకొద్దు. మీ అందరికీ దండాలు అంటూ తన పల్లెపై పురాది పట్టిండు రాజయ్య అదే తన బతుకు బాట రాజబాట అనుకుంటూ.

★

రచయిత చిరునామా:
కొలనుపాక మురళీధర్‌రావు,
ఇం.నెం.6-3/55, కనకదుర్గ దేవాలయం దగ్గర,
రామగిరి, నల్గొండ జిల్లా.

ఇంటి వైద్యం
★ బిళ్వఫల గుజ్జు, చిత్ర మూలము, జీలకర్ర శటీమూలములను సమగ్రంగా తీసుకుని మెత్తగా నూరి త్రిశముతో రోజుకు రెండుసార్లు సేవిస్తే రక్తాతిసారం తగ్గుతుంది.